

Til: Arbeids- og sosialkomiteen Stortinget
Fra: Arbeidstakerorganisasjonene
3. mai 2019

Høring – Tjenestepensjon for ansatte i offentlig sektor

Arbeidstakerorganisasjonene LO, Unio, YS og Akademikerne viser til Arbeids- og sosialdepartementets lovforslag Prop. 87 L (2018-2019) Endringer i lov om Statens pensjonskasse, samordningsloven og enkelte andre lover.

Arbeidstakerorganisasjonene viser til at lovforslaget følger opp pensjonsavtalen som ble inngått mellom partene i offentlig sektor og Arbeids- og sosialdepartementet 3. mars 2018. Vi viser også til vårt felles høringssvar i forbindelse med den forutgående høringen¹.

Om pensjonsavtalene

Pensjonsavtalen av 3. mars 2018 og senere tilleggsavtaler²

Avtalen viderefører livsvarige pensjoner og kjønns- og aldersnøytrale pensjonsregler. Pensjonsavtalen innebærer overgang til påslagspensjon, og det vil gå raskere å kompensere for levealdersjusteringen sammenliknet med dagens offentlige tjenestepensjoner. Offentlig

¹ Arbeidstakerorganisasjonenes felles høringssvar i den forutgående høringsrunden:
https://www.regjeringen.no/contentassets/2e07eb2871d34489b97a9b516cb26e08/fagforbundet_m.pdf?uid=Arbeidstakerorganisasjonene_LO_Stat,_LO_Kommune,_YS,_Unio_og_Akademikerne

² De tre aktuelle avtalene: Pensjonsavtalen av 3. mars 2018 samt Prosessavtale for videre arbeid og Avtale om midlertidige regler om alderspensjon til personer med særaldersgrense er tatt inn som vedlegg bakerst i Prop. 87 L (2018-2019): <https://www.regjeringen.no/no/aktuelt/ny-pensjonsordning-for-offentlig-ansatte/id2641636/>

tjenestepensjon vil også framover være blant de beste pensjonsordningene i det norske arbeidsmarkedet.

Arbeidstakerorganisasjonene understreker at offentlig tjenestepensjon fortsatt vil være et enhetlig pensjonssystem for hele offentlig sektor. Overføringsavtalen videreføres, det innebærer blant annet full mobilitet internt i offentlig sektor uten at pensjonsrettigheter svekkes ved jobbskifter, og den ansatte skal ha all tjenestepensjon utbetalt fra siste arbeidsgivers pensjonsordning. Ny AFP i offentlig sektor vil bedre mobiliteten mellom privat- og offentlig sektor.

Vi forutsetter at gammel og ny pensjonsordning, herunder også ny AFP, håndteres i samme pensjonsinnretning og at Overføringsavtalen får en funksjon også når det gjelder ny AFP. Dette vil bidra til å styrke det enhetlige systemet for offentlig tjenestepensjon.

Avtalefestet pensjon

Arbeidstakerorganisasjonene gjentar vår bekymring fra høringsrunden i forkant av proposisjonen om at det haster med å få regelverket rundt ny AFP på plass. Uten sikring av AFP-rettigheter i forbindelse med lovbehandlingen, kan vi f.eks. ikke garantere AFP ved jobb-bytte. Tap av AFP-rettigheter vil være meget alvorlig. Rådgivning rundt AFP-rettigheter vil bli vanskelig.

Arbeidstakerorganisasjonene forventer at Stortinget i forbindelse med behandlingen av lovforslaget påpeker at pensjonsavtalens bestemmelser om AFP, herunder bestemmelser om medregning, må ivaretas for de som skal omfattes av ny AFP fra 1. januar 2020 selv om lovbestemmelsene om AFP ikke er på plass innen den tid.

Tilleggsavtaler om alderspensjon til de med særaldersgrense

Da arbeidet med fullføring av avtalepunktet om alderspensjon til personer med særaldersgrense ikke ble fullført innen fristen, ble det inngått to tilleggsavtaler, en prosessavtale av 29. november 2018 og en avtale om midlertidige regler om alderspensjon til personer med særaldersgrense av 12. desember 2018.

Arbeidstakerorganisasjonene viser til at ingen av tilleggsavtalene innebærer noen endring av den opprinnelige avtalen, som bl.a. sier at «Regjeringen vil utarbeide et lovforslag i tråd med den løsningen det er oppnådd enighet om». Lovforslaget følger ikke opp avtalen på dette punktet, og departementet så helt bort fra arbeidstakerorganisasjonenes høringssvar i forbindelse med de midlertidige reglene³.

Generelt om oppfølgingen av avtalene

Arbeidstakerorganisasjonene viser til at regjeringen på de fleste områder følger opp avtalen, men at det også på viktige områder fremmes forslag som bryter med avtalen eller med intensjonen i avtalen.

³ <https://www.unio.no/wp-content/uploads/2019/02/Horingssvar-midlertidige-regler-SAG-27022019.pdf>

Når det er tvil eller uenighet om hva en avtale sier, er det god avtaleskikk at partene i avtalen sette seg ned og finne ut av dette sammen. Vi er videre vant med at en avtale som endrer en eksisterende avtale bare innebærer endringer der den nye avtalen har bestemmelser om dette. Det var mange temaer som ikke ble tatt opp i forhandlingene hvor vi forventer at dagens bestemmelser videreføres. Likevel foreslår regjeringen fjerning av eller innstramming i rettigheter med den begrunnelse at disse områdene ikke er omtalt i avtalen. Skal vi ta regjeringen alvorlig på disse punktene, kan vi like godt argumentere med at arbeidstakernes egenandel til tjenestepensjonen på 2 prosent av lønn bør fjernes fordi dette punktet ikke er omtalt i avtalen. Dette har vi ikke hevdet. Arbeidstakerorganisasjonene mener at regjeringens brudd på god avtaleskikk i oppfølgingen av avtalen må få følger for behandlingen i Stortinget.

Arbeidstakerorganisasjonene mener at proposisjonen bryter med avtalen på følgende punkter:

- Innstramminger i tidspunkt for uttak og opphør av påslagspensjon (kap. 7.3)
- Fjerning av barnetillegget i påslagspensjonen (kap. 7.5)
- Konvertering av kort bruttoopptjening til påslagspensjon (kap. 11.2)
- Alderspensjon til personer med særaldersgrense (kap. 12)

Arbeidstakerorganisasjonene mener at proposisjonen bryter med intensjonen i avtalen på følgende punkter:

- AFP blir ikke lovfestet nå (kap. 5.5)
- Beregning av avbrutt opptjening i bruttoordningen (kap. 11.3)

Fortsatt store forskjeller mellom pensjonsordningene i privat- og offentlig sektor

Arbeidstakerorganisasjonene vil peke på at offentlig tjenestepensjon fortsatt vil være svært forskjellig sammenliknet med innskuddsordningene som nå er det helt dominerende pensjonsproduktet i privat sektor. Mens innskuddspensjon er et rent spareprodukt som også kan tilbys av banker, er offentlig tjenestepensjon fortsatt et integrert forsikringsprodukt som kun kan tilbys av forsikringsselskap og pensjonskasser.

Offentlig tjenestepensjon er fortsatt en ytelsesordning og den krever balanseføring, noe innskuddspensjon ikke gjør. Innskuddspensjon er videre et opphørende produkt som for de fleste stopper utbetalingene ved 77 år, og et stort flertall av kontraktene har ikke pensjon fra første krone.

Vi trekker fram disse forskjellene fordi departementet i proposisjonen flere steder påpeker at lovforslaget gjør offentlig tjenestepensjon likere ordningene i privat sektor. Det er riktige å si at lovforslaget gjør offentlig tjenestepensjon likere den nye folketrygden.

Etter pensjonsavtalen av 3. mars 2018 er det privat sektor som har et dominerende pensjonsprodukt som avviker mest fra den nye folketrygden. Da er det urimelig, slik departementet gjør bl.a. når tidspunktet for uttak og opphør av påslagspensjon strammes inn og barnetillegget foreslås avviklet, å si at dette er et tiltak som vil gjøre pensjonsordningene i offentlig- og privat sektor likere. Et viktigere skritt for å gjøre pensjonsordningene i privat og offentlig sektor likere ville vært å fjerne egenandelen på 2 prosent for arbeidstakere i offentlig sektor.

Nærmere om de enkelte forslagene

Tidspunkt for uttak og opphør av påslagspensjon (kap. 7.3)

Arbeidstakerorganisasjonene understreker at endringer i reglene for uttak og opphør ikke var tema i forhandlingene, og er videreført som tidligere i bruttoordningen. Vi mener derfor at bestemmelsene knyttet til dette skal være like i brutto- og påslagsordningen, og at det ikke er grunnlag for de foreslåtte endringene.

Ved uttak av pensjon betyr dette at pensjonen må kunne starte å løpe fra første dag etter fratreden, uten at man må vente til oppstart av folketrygden. Dette vil for noen kunne innebære inntil en måned mindre med utbetaling fra påslagspensjonen.

Departementet gjør videre en vesentlig økonomisk innstramming i de tilfellene en alderspensjonist faller i fra og etterlater seg ektefelle. Dette er en regel som har en økonomisk verdi for alle gjenlevende ektefeller i offentlig tjenstepensjon. Her utbetales i dag en måned ekstra med usamordnet bruttopensjon, som vil kunne utgjøre beløp helt opp til 60 000 kroner. Det vil da også være ulike opphørstidspunkt for brutto- og påslagsopptjeningen, noe som framstår som svært ulogisk, og som også ble påpekt av andre i den forutgående høringen.

Arbeidstakerorganisasjonene ber Stortinget om ikke å vedta disse innstrammingene. Vi ber komitéen tilskrive departementet for å utarbeide lovregler som viderefører disse rettighetene.

Barnetillegg til påslagspensjon (kap. 7.5)

Dagens offentlige tjenstepensjon har barnetillegg på 10 pst av bruttopensjonen før samordning til pensjonister som har barn under 18 år. Regjeringen foreslår, uten dekning i pensjonsavtalen, at barnetillegget ikke videreføres i påslagsmodellen. Det innebærer at barnetillegget fases ut med bruttoordningen.

Tall fra SPK og KLP viser at disse til sammen har litt over 1000 pensjonister som mottar barnetillegg som i gjennomsnitt er på om lag 3600 kroner per måned. Barnetillegget utgjør en meget lav andel av samlet utbetaling av alderspensjon fra KLP og SPK.

Arbeidstakerorganisasjonene viser til at barnetillegget ikke ble berørt i forhandlingene i 2018. Det er derfor utfordrende at regjeringen foreslår å avvikle tillegget. Argumentet at barnetillegget eksplisitt ikke nevnes i avtalen er meget svakt. Vi oppfatter derfor dette forslaget som et rent innstrammingsforslag uten avtalemessig grunnlag. Vi kan heller ikke se at departementets argument om at private tjenstepensjoner ikke har barnetillegg er relevant. De fleste i privat sektor har verken uførepensjon, etterlattepensjon eller barnepensjon, eller pensjon fra første krone som del av sin tjenstepensjonsordning.

Departementet skriver i proposisjonen at *«det på prinsipielt grunnlag ikke er ønskelig å videreføre forskjellsbehandlingen av mottakere av pensjon basert på om de har valgt å få barn sent eller tidlig i livet»*. Arbeidstakerorganisasjonene minner om at barnetillegget er ment å kompensere barnefamilier for de vesentlig høyere utgiftene ved å ha barn sammenliknet med andre familier. Samtidig er det bred politisk enighet om på andre områder

å kompensere de særlige behovene som barnefamilier har. I lys av dette er fjerning av barnetillegget i offentlig tjenstepensjon et uheldig signal fra Regjeringen.

Det må også vektlegges at det gis barnetillegg til uførepensjoner fra tjenstepensjoner. De samme grunnene må gjelde for å gi barnetillegg ved siden av alderspensjon. Vi viser også til at regjeringen vil videreføre barnetillegget for de som har særalderspensjon fram til 67 år.

En videreføring av barnetillegget i påslagsmodellen krever en omlegging fra dagens ordning der barnetillegget utmåles som en andel av bruttopensjonen. En ny nettoordning kan f.eks. utmåles som en andel av pensjonsgrunnlaget slik som barnetillegget i uførepensjonen. En slik ordning ville gi samme kompensasjon med en sats på om lag 7 pst. av pensjonsgrunnlaget.

Arbeidstakerorganisasjonene ber Stortinget om ikke å vedta fjerningen av barnetillegget. Vi ber komitéen tilskrive departementet for å utarbeide lovregler som viderefører disse rettighetene.

Konvertering av kort bruttoopptjening til påslagspensjon (kap. 11.2)

Det fremgår av pensjonsavtalen at opptjening i bruttoordningen med samlet opptjeningstid under 3 år ved utgangen av 2019, skal overføres til påslagsordningen. Hensikten med dette punktet var å gjøre opp små rettigheter med endelig virkning og samtidig sikre verdien opptjeningen.

Departementet vil nå droppe dette punktet og la kort opptjening få status som betinget oppsatt rett. Vi vil påpeke at det vil påløpe individuelle tap, og vi er kritiske til at avviksforslaget ikke er avklart med organisasjonene i forkant. Beregninger fra KLP viser at enkelte kan tape 3000 kroner i årlig livsvarig pensjon, sammenliknet med om kort samlet opptjening hadde blitt beregnet som påslagsopptjening. Dette vil også være en innstramning for de som ikke når tre års samlet tjenestetid siden det er avtalt et krav til ett års samlet tjenestetid for påslagspensjon.

Vi mener som uttrykt i høringen at løsningen bør være å beregne kort opptjening som påslagspensjon slik at disse rettigheten kan gjøres opp med endelig virkning, samtidig med en garanti som sikret den opptjente verdien i gjeldende pensjonsordning.

Arbeidstakerorganisasjonene ber komitéen tilskrive departementet for å utarbeide lovregler som ivaretar dette.

Beregning av avbrutt opptjening i bruttoordningen (kap. 11.3)

For fødselskullene fra 1963 og senere vil opptjening i dagens ordning fram til 1. januar 2020 utgjøre en viktig del av samlet pensjon i lang tid. Vi er ikke fornøyd med at lovforslaget er fritt for justeringer som kunne motvirket svært negative og urimelige effekter av at regelverket laget for de som slutter, foreslås benyttet når opptjeningen skal avbrytes ved utgangen av 2019.

Mange har forventet å avslutte yrkeskarrieren i offentlig sektor og dermed en berettiget forventning om en pensjonsrett med 30 års opptjeningstid. Offentlig ansatte som startet i offentlig sektor i ung alder, men som deretter har vært i privat sektor en lengre periode før en

gjeninntrede i offentlig sektor, kommer skjevt ut. I mange tilfeller vil tjenestetid knyttet til en tidlig innmelding bidra til lavere pensjon. Dette er åpenbart urimelig i en situasjon der oppsatt pensjon skyldes omleggingen i 2020.

I høringen har vi derfor fremhevet at regelverket må sikre at personer med brudd i opptjeningen ikke får perioder uten opptjening lagt til som potensiell opptjeningstid ved beregning av bruttorettigheter, jf. regelverket til Oslo pensjonsforsikring.

Arbeidstakerorganisasjonene ber komitéen tilskrive departementet for å utarbeide lovregler som ivaretar dette.

Garanti mot individuelle tap (kap. 11.3)

Som en konsekvens av at systemendringen ikke tar hensyn til konsekvenser for enkeltpersoner mente vi i høringen at det burde etableres en garanti for opptjent pensjon i bruttoordningen før 2020. Garantien skal sikre en samlet tjenstepensjon inkl. AFP/betinget tjenstepensjon minst på nivå med opptjent bruttopensjon beregnet med et krav til full opptjening på 30 år, og omfatte alle som står i stilling fram til de har rett til å ta ut pensjon.

Arbeidstakerorganisasjonene ber komitéen tilskrive departementet for å utarbeide lovregler som ivaretar dette.

Alderspensjon til personer med særaldersgrense (kap. 12)

Lov om Statens pensjonskasse § 21 A og sykepleierpensjonsloven § 7, 4 ledd

Forslaget om at § 21 A i lov om Statens pensjonskasse og sykepleierpensjonsloven § 7, 4 ledd ikke skal gjelde for tidligpensjonsordningen bryter med pensjonsavtalen og den midlertidige avtalen om særaldersgrenser. De som rammes er bla sykepleiere, hjelpepleiere og renholdere. Yrkesgrupper med høy kvinneandel. Alle har særaldersgrense av belastningsmessige årsaker, fordi helsa faktisk slites ut tidligere enn i andre yrker.

Avtalene sier at «*Regjeringen vil utarbeide lovforslag i tråd med den løsningen det er oppnådd enighet om*». Lovforslaget ligger helt utenfor det vi forhandlet om i høst. Vi er uenige og har sagt dette tydelig i vårt høringssvar og i møter med ASD.

Pensjonsavtalen sier at de med mindre enn 10 år igjen til aldersgrensen i 2020 skal sikres «*ordninger som gjør at de ikke kommer dårligere ut enn hvis dagens regler, inkl. 85-årsregelen videreføres*». Forslaget bryter med denne bestemmelsen.

Et eksempel som rammes av forslaget er en sykepleier som alltid har jobbet i en særaldersgrensestilling, men som på slutten av yrkeslivet omplasseres til stilling uten turnus eller pasientkontakt og dermed uten særaldersgrense. Regelverket har sikret omplassering i tråd med IA-avtalen og med trygghet for at hun fortsatt kan gå av på den tidligere særaldersgrensen/85-årsregelen når hun blir 62 år. Dersom Stortinget vedtar at § 7, 4 ledd ikke lenger gjelder for tidligpensjonsordningen, har hun mistet denne retten uten noen form for overgangsregime. KLP har beregnet at hun vil kunne tape opptil 85 600 kroner i årlig pensjon ved tap av retten til å gå av med bakgrunn i tidligere aldersgrense.

ASDs begrunnelse for 14 dagers høringsfrist og behov for midlertidige regler var behovet for å ha regler for 60 års aldersgrense når 1963-kullet ble 57 år i 2020. Vi hadde ikke de med 65 års aldersgrense som tema knyttet til dette. Problemstillingen om § 21 A er belyst gjennom 4 setninger i høringsnotatet. Derfor er det viktig for Stortinget å sette seg inn i konsekvensene. De såkalt «lovtekniske» endringer om særaldersgrenser er av materiell karakter.

Forslaget om at § 21 A og sykepleierpensjonsloven § 7, 4 ledd ikke skal gjelde for tidligpensjonsordningen, rammer bare dem som har 65 års aldersgrense. Først i 2025 blir de første av 1963-kullet 62 år. Lovendringen kan og bør vente til vi har forhandlet særaldersgrenser i 2019.

Forslaget ivaretar ikke rettssikkerheten til de som rammes. KLP påpekte i sitt hørings svar at forslaget var i strid med pensjonsavtalen og fratrar en gruppe medlemmer en allerede opptjent rettighet. Forslaget innebærer etter vårt syn også brudd på Grunnlovens § 97 – Lovendringen innebærer tilbakevirkning på en klart urimelig måte. Vi forventer at komiteen vil se nærmere på dette.

Arbeidstakerorganisasjonene ber Stortinget trekke tilbake denne delen av lovforslaget.

Endringer i sykepleierpensjonsloven

Sykepleierpensjonsloven foreslås endret i tråd med SPK-loven for alle foreslåtte midlertidige særaldersgrenseregler. Dette er etter vårt syn unødvendige lovendringer nå og ikke i tråd med det vi avtalte i høst. Det er først i 2025 noen sykepleiere skal gå av etter dette regelverket. Vi mener at endringer i særaldersregelverket må vente til vi har forhandlet særaldersgrenser nå i 2019, med frist 1. november.

Det er bakvendt å først vedta unødvendige lovendringer under dekke av at de er av lovteknisk karakter, for deretter å forhandle med partene, for dernest å endre loven igjen i tråd med det man måtte bli enige om. Det departementet her foreslår er å endre loven slik de ønsker den, for deretter å invitere til forhandlinger om å endre den nylig vedtatte loven. Det er også urimelig forhandlingstaktikk.

Arbeidstakerorganisasjonene ber Stortinget trekke tilbake forslagene om endringer i sykepleierpensjonsloven som gjelder særaldersgrenser.

Fleksibelt uttak av gradert pensjon fra påslagspensjon (kap. 7.3)

Fleksibelt uttak blir en viktig del av endringene i offentlig tjenestepensjon, og dette bør være en reell rettighet for flest mulig.

Ut fra inntektsnivå og opptjent pensjonsbeholdninger i lang tid framover, vil en grense på 30 prosent av grunnbeløpet som minstebeløp for fleksibelt uttak av gradert pensjon være svært strengt. Dette vil i praksis bety at store grupper i offentlig sektor ikke kan benytte fleksibiliteten fullt ut før om svært mange år.

Arbeidstakerorganisasjonene ber Stortinget foreslå en lavere grense.

Konkurransen om kommunal tjenstepensjon (kap. 5.10)

Arbeidstakerorganisasjonene viser til den forutgående høringsrunden og de hørings svar som Finans Norge, DNB Livsforsikring og Storebrand leverte, der de ber om tiltak som bidrar til konkurranse om kommunale tjenstepensjoner.

Arbeidstakerorganisasjonene støtter departementets vurdering av at dette er forhold som ligger utenfor denne proposisjonens område, og at det er opp til tariffpartene i kommunesektoren å vurdere dette, innenfor de reglene som anskaffelsesregelverket og hovedtariffavtalen trekker opp.

Pensjonspolitiske utfordringer for eldre årskull

Fleksibilitet for eldre årskull (kap. 5.9)

Påslagspensjon er en nødvendig tilpasning til pensjonsreformen og den kraftige effekten av levealdersjustering prognosene nå viser. Fødselskullet fra 1993 må arbeide om lag 5 år lenger enn 1943-kullet for å kompensere for levealdersjusteringen i folketrygdens alderspensjon. Det er derfor helt sentralt at det gis uttelling for å stå lenger i arbeid i offentlig tjenstepensjon.

De som er født før 1963 beholder imidlertid dagens offentlige pensjonsordning og får i svært liten grad uttelling for å forlenge yrkeskarrieren, og det kan også medføre pensjonstap. Det er krevende at det ikke har lyktes oss i forhandlinger å få til bedre vilkår som kommer de som er født i 1962 eller tidligere til gode.

For disse kullene blir verken pensjonsreformen eller regjeringserklæringens intensjon gjort gjeldende.

Vi har hele tiden ment at det bør innføres fleksibilitet også for disse årskullene, og at de som et minimum bør få mulighet til å kombinere videre arbeid med uttak av tjenstepensjon fra 67 år. Dette kan enkelt gjennomføres ved at fleksibiliteten for bruttopensjon som skal gjelde fra 1963-kullet fra 67 år, også gis virkning for tidligere årskull.

I proposisjonen bekrefter departementet at arbeidstakerorganisasjonene krevde økt fleksibilitet i prosessen som ledet til avtalen 3. mars 2018. Departementet konstaterer imidlertid at organisasjonene valgte å prioritere andre grupper, slik at dette ikke ble en del av avtalen. Dette kan ikke bli stående uimotsagt. Departementet har ikke vist forhandlingsvilje om økt fleksibilitet for de som beholder bruttoordningen.

Gjøres det ikke endringer i det som nå foreslås kan det bli en krevende situasjon framover. Om drøyt 10 år vil kullene født 1962 og 1963 være rundt 67 år. De vil stå ovenfor helt ulike pensjonssystemer, forventede pensjonsnivåer, fleksibilitet og arbeidsinsentiver. I rapport 2018/33 har SSB beregnet at 1962-kullet får om lag 6 prosentenheter lavere kompensasjon en 1963-kullet ved 67 år og om lag 16 prosentpoeng lavere kompensasjon ved 70 år, målt mot sluttlønn. I proposisjonen bekreftes disse forskjellene.

Med mulighet for å kombinere videre arbeid i offentlig sektor med uttak av tjenstepensjon, vil problemet knyttet til at arbeid utover det tidspunkt forholdstallet/justeringstallet blir én gir lavere pensjon, samtidig være løst for de som ennå ikke er rammet.

Departementets forslag i 2010 om å innføre begrensning i bruttopensjonen uten tilsvarende begrensning i samordningsfradraget (forholdstall lik én problemet) har ikke på noe tidspunkt vært i samsvar med vår forståelse av avtalen fra 2009. Det en i realiteten da gjør er å la folketrygden «finansiere» eller «avlaste» tjenstepensjonsordningen for de som står lenge i arbeid. For de som står lenge nok i arbeid nuller dette tjenstepensjonen helt. Samtidig har disse arbeidstakerne hele tiden betalt 2 prosent av lønn til i egenandel. I realiteten medfører altså disse reglene at grupper arbeidstakere må betale for å få den folketrygden de uansett har krav på. Dette er helt uforståelige regler.

Arbeidstakerorganisasjonene ber Stortinget om å gjøre justeringer i lovforslaget som gir de som beholder bruttordningen økt fleksibilitet gjennom mulighet til å kombinere videre arbeid med uttak av tjenstepensjon fra 67 år. Begrensningen på forholdstall/justeringstall 1 bør videre fjernes, jf. representantforslag 46 L (2018-2019).

Vennlig hilsen

LO Kommune

Mette Nord (sign.)

LO Stat

Egil Andre Aas (sign.)

Unio

Ragnhild Lied (sign.)

YS

Erik Kollerud (sign.)

Akademikerne

Kari Sollien (sign.)